

У К Р А І Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21 — 28 лютого 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21 — 28 лютого 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний україн- ський театр ім. Шевченка	Русский драмати- ческий театр	Театр музкомедії
21	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
22	Вівторок	Д А Н К О	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
23	Середа	ЗАКРИТА ВИСТАВА	ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
24	Четвер	А І Д А	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
25	П'ятниця	ЧІО-ЧІО-САН	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
26	Субота	ФРА - ДІАВОЛО	ШЕЛЬМЕНКО- ДЕНЩИК	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
27	Неділя	{ ТРАВІАТА (р) Д А Н К О (в)	{ МАКАР ДІБРОВА (р) КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (в)	{ МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (у) КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ (д) АННА КАРЕНИНА (в)	{ БІДНИЙ СТУДЕНТ (р) БАЯДЕРКА (в)
28	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 6 (43)

21—28 лютого 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

22, 27 лютого

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Художник — Д. Овчаренко.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко — Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнищами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм. Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежуються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Третя дія. 1 - а картина. Селище Данко — Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2 - а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилено переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стом-

лених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, бажаючи про пощаду. Данко гідливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножом кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесли довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясным, мов сонце, вогнем.— Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни — сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче негасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко, П. Плавнік. Радда — І. Герман, О. Ширай. Ларра — О. Галкін, Я. Додін. Міліца — Н. Виноградова, Л. Любімова. Батажок орди — О. Горохов, К. Троїцький. Начальник охоронців — О. Галкін, Я. Додін. Зобар — Н. Ізотов, А. Кисенко. Старійшина — І. Дергаус, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету.

Виставу веде С. Петров.

24 лютого

Дж. Верді,

А І Д А

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад Я. Мамонтова.

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича. Художнє оформлення І. Назарова.

Постава танців засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Асистенти постановника — Г. Давидов, А. Іванов.

Ведуть виставу: С. Петров, А. Базилевич.

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — Е. Рекало. Аїда — В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Амнеріс — Т. Барбітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Амонасро — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Маєргут засл. арт. УРСР. Рамфіс — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин, П. Скоробагатко. Цар — М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков. Гонець — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.

26 лютого

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад Я. Мамонтова.

Диригент — засл. арт. УРСР І. Штейман.

Постава режисера С. Однопозова.

Художник — П. Шигимага.

Танці поставлені О. Галкіним.

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку заміж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркіза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на дум-

ку не спадає, що залициння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла на знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англійців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть. Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються у сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь галас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди для побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо ж він нишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обвинувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуплі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпалі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів подати сигнал Фра-Діаволо і, коли той з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і Лоренцо з Церліною, бо старий Маттео погоджується на їх шлюб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ: (За алфавітом)

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — З. Канзбург, В. Совалов. Лорд Рокбурн — М. Григор'єв, Д. Козинець. Памелла, його дружина — Т. Барбітова, Е. Носенко. Лоренцо, командир загону драгунів — Б. Бутков, Л. Лев'ятов. Маттео, хазяїн готелю — Г. Коваль, Б. Малков. Церліна, його дочка — Т. Голуб, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Джакомо — М. Державін, Д. Діссар. Беппо — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.

27 (ранок) лютого

Д. Верді

Т Р А В І А Т А

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад М. Рильського.

Диригент—П. Баленко.

Постава А. Геращенко.

Художник—Н. Соболь.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнав-

шись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшись, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благодіяти простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. Лозінська, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Альфред Жермон — В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Жорж Жермон — М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Маєргут, заслужений артист УРСР.

Флора Бервуа — Є. Носенко, Є. Івіна.
Аніна, покоївка — В. Павленко, Л. Коло-
дуб. Гасгон де-Летор'єр — П. Калюж-
ний, А. Нікітін, В. Хворост. Барон
Дюфоль — Г. Коваль, В. Малков. Маркіз
д'Обіньї — І. Вільчур. Доктор Гренвіль —
М. Державін, Б. Малков. Йосип, слуга —
В. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету:
В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова,
В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов,
О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Брунштейн,
Ф. Хоміцер; гобой — Д. Риков, І. Морштейн;
кларнет — Г. Риков, Н. Архирей.

Виставу веде А. Базилевич.

Артист Л. Лев'ятов в ролі Геразьдо
(опера „Лакме“).

Фото Й. Куперштейна.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

22, 24, 25, 27 лютого

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією А. Гозенлуда

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент — С. Ходкевич

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР ком-
позитора Ю. Мейтуса.

Диригент — М. Каневський.

Концертмейстер — М. Константинівська

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі од-
ного з німецьких герцогів — І. Мар'яненко;
лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР;
О. Романенко. Фердінанд — син його, ма-
йор — С. Кошачевський. Гофмаршал фон
Кальб — М. Покотило, засл. арт. УРСР.
О. Свистунов. Леді Мілфорд — В. Чистяко-
ва, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова.
Вурм, особистий секретар президента —
І. Костюченко, І. Гавришко. Міллер, му-
зикант — Ф. Радчук, лауреат Сталінської
премії, нар. арт. УРСР; М. Кононенко, засл.

арт. УРСР. Його дружина — А. Смерека, засл. арт. УРСР; Г. Бабіївна. Луїза, його дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; М. Коробчанська. Софі, камеристка леді — В. Власовська, О. Тимофієнко. Камердинер герцога — О. Подорожній, В. Бондаренко. Лакей президента — В. Лобко, Ф. Хрипко. Лакей леді — А. Троян. Поліцаї — Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський.

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

23 лютого

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Режисер — В. Воронов.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Сергєєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — В. Стеценко. Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна — М. Покотило, засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, ефрейтор, ординарець Ватутіна — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галлянка Шовкопряд, старший технік-лей-

тенант — Р. Кіріна. Срібний, майор адміністративної служби — Ю. Тітов, М. Ошеровський. Милозоров, полковник інтендантської служби — М. Волошин. Лікар, майор медичної служби — Г. Снегірьов. Скиба, майор — О. Немзер. Черних, гвардії капітан — М. Кірін. Артилеристи гвардійці: Несміян — В. Мізіненко; Делікатний — М. Кононенко, засл. артист УРСР; Харитонов — В. Бондаренко. Книш, молодий боєць — В. Бережний. Планічка, офіцер чехословацької бригади — О. Свистунов. Бжозек, офіцер війська польського — В. Лавров. Петров, гвардії майор — А. Троян. Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — М. Микитенко.

Виставу веде Д. Бабенко.

26 лютого

Квітка-Осинов'яненко.

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР М. Покотила.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Концертмейстери — Е. Пліщенко, М. Константинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в постанові Е. Рабінович.

Диригент — зав. муз. частиною, композитор М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Прісінька, їхня дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; О. Валуєва. Скворцов, капітан — С. Кошачевський, І. Костюченко. Шельменко, його денщик — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик — С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфєва Семенівна, його дружина — І. Стешенко, Ю. Фоміна. Евжені, їх дочка — Н. Герасімова, А. Калішевська. Лопуцьковський, жених, поміщик — М. Савченко. Мотря, покоївка Шпаків — Ю. Фоміна, Р. Кіріна. Поміщик —

В. Лавров. Його дружина — О. Тимофієнко.
Гусар — Г. Снегірьов. Його дама — М. Кор-
жова.

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара.
Дія відбувається на Україні року 1835.

27 (ранок) лютого

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій,
народного артиста СРСР М. М. Крушель-
ницького.

Режисер — засл. арт. УРСР Р. Черкашин.

Художнє оформлення лауреата Сталін-
ської премії В. Греченка.

Музична композиція М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — Д. Антоно-
вич, лауреат Сталінської премії, нар. арт.
УРСР. Оксана Андріївна, його дружина —
Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Д. Мир-
город. Ольга, їх дочка — С. Федорцева,
нар. арт. УРСР; О. Валуєва. Артем, їх
син — В. Стешенко, В. Коробков. Павло
Кругляк, чоловік Ольги — О. Сердюк, лау-
реат Сталінських премій, нар. арт. УРСР
та УзРСР. Кіндрат Тополя — Ю. Тітов. Ганя,
його дочка — П. Куманченко, засл. арт.
УРСР; А. Калішевська. Гаврило Братчен-
ко — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської
премії; Г. Снегірьов. Трохим Голуб —
В. Мізіненко, В. Бережний. Галя Іван-
чук — М. Коржова, Р. Кіріна. Марта Сте-
нова — Ю. Фоміна, З. Біляева. Хмара —
М. Кононенко, засл. арт. УРСР; М. Кірін.
Орлов — М. Волошин, М. Савченко. Зін-
ченко — С. Верхацький, Г. Сичук. Марія
Смерека — Н. Лихо. Пилип Семененко —
Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; О. Нем-
аєр. Стеша — Я. Косаківна, Т. Давидова.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

22, 23, 26, 27 (день) февраля

Братья Тур и Шейнин.

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

П'єса в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ- ТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан
парашютно-десантных войск — Г. Раталь-
ский. Калугина Варвара, его невеста —
К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Серафима
Петровна, его мать — Е. Леонидова, К. Ту-
берозова. Карташев, Федор Демьяныч —
П. Осокин, засл. арт. УССР. Полковник —
В. Кропотов, Т. Прево. Майор — С. Лер-
ман, М. Таранов. Крумин Альфред Ива-
нович — И. Любич, засл. арт. УССР. Вилли
учитель лицея в Риге — М. Таранов, Б. Та-
баровский. Янис, рабочий, латыш — Л. Мол-
даванов. Мадам Мильда, хозяйка ателье

Засл. арт. УССР И. Любич в роли Крумина („Кому подчиняется время“).

Фото А. Майденберга.

мод—В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—В. Золотарев, засл. арт. УССР, В. Венцковский. Шмельц, полковник СС—В. Лизогуб. Фрау Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, оберлейтенант — В. Криштоп. Пал Палыч — Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася — К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн—Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид — Г. Агнивцева, А. Москаленко. Савицкий — В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

24, 25, 27 (утро) февраля

А. Софронов, лауреат Сталинской премии.

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР А. Крамов.

Режиссер В. Лизогуб.

Художники: Д. Власюк и З. Винник.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов, Алексей Кирияныч, директор станкозавода—И. Любич, засл. арт. УССР. Гринева, Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—

Артист Э. Коломийский в роли Пал Палыча („Кому подчиняется время“)

Фото А. Майденберга.

А. Воронович, нар. арт. УССР. Гринев, Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината — В. Золотарев, засл. арт. УССР, П. Осокин, засл. арт. УССР, Гринев, Виктор, его сын, студент института МГУ — Ф. Кривонос, Л. Молдаванов. Полозова, Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — К. Гайжевская, К. Суковская. Кружкова, Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — Р. Семашко, Т. Семичева. Северова, Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — О. Зубова, А. Танеева. Кривошеин, Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — Я. Азимов, Р. Брилинг. Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — А. Крамов, нар. арт. СССР, В. Лизогуб. Дружинин, секретарь парткома станкозавода — В. Карпенко. Свиридов, демобилизованный офицер — М. Таранов,

В. Шаповалов. Женя, студентка — Г. Агивцева, Н. Шеремет. Шура, секретарь Потопова — М. Шматченко. Маша, технический работник райкома ВКП(б) — В. Астахова, И. Смирнова. Члены бюро райкома ВКП(б) — С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.

Действие происходит в Москве; в наши дни.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

Бернард Шоу

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5-ти картинах

Перевод Н. Константиновой.

Постановка заслуж. арт. УССР И. Любича.

Режиссер-ассистент — В. Лизогуб.

Художник — Н. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Генри Хиггинс — Я. Азимов, В. Северов, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — З. Зиновьева, Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Полковник Пикеринг — И. Любич, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — А. Волин, Э. Коломийский. Элиза Дулитл — Н. Тамарова, засл. арт. УССР. М-с Пирс — З. Кудряшева. М-с Эйнсфорд Хилл — К. Туберозова. Клара — А. Москаленко, Е. Опоприенко. Фредди — В. Лизогуб, Г. Сергеев. Горничная — Н. Скоркина. Прохожий — П. Пружанский. Саркастический наблюдатель — Т. Прево.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

Арт. Т. Прево в роли полковника („Кому подчиняется время“)

Фото А. Майденберга.

27 февраля

По роману Л. Н. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня Вронская—З. Зиновьева, С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—В. Северов, засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—И. Любич, засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—Н. Белецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич—Б. Викторин, М. Таранов. Дипломат—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Серпуховский—Б. Тоценко. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостья Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—Б. Викторин, А. Котляров. Генерал—П. Осокин, засл. арт. УССР; О. Привалов. Корд, жокей—В. Кропотов, В. Лизогуб. Доктор—Г. Столкин. Акушерка—К. Туберозова. Картасов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитонич—Н. Здановский, П. Пружанский. Молодой лакей у Каренина—Я. Эдельман. Корней—И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Камердинер Вронского—С. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль: Я. Антонович.

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДИИ

22, 24, 25, 26, 27 (ранок)

ЛЮТОГО

Міллікер.

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст М. Ердмана, М. Уліцького. Переклад Ів. Кочерги.

Постава — І. Радомиського.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Солящанський.

Художник — Н. Соболев.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Режисер — Н. Попова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—Г. Охріменко, Д. Уманець. Младек — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР, К. Райданов. Графиня Палматіка—А. Алмазова, Н. Попова. Лаура — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Броніслава — К. Великосельська, А. Лундишева. Губернатор Олендорф — О. Райданов. Ентеріх—І. Білошенко, К. Передерніков. Пуфке—М. Іванов, М. Мармур. Піфке—С. Грицюк, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Офіцери — І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов. Хазяїн ресторану — Б. Анд-

реєв, Е. Бондаренко. Катарин—Т. Безяєва, М. Вербицька.

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: Р. Нікітіна, В. Ліснівська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, В. Семенов, А. Венгеров, В. Балацький і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: Р. Нікітіна, В. Ліснівська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.

Мазурка. Виконують: О. Борисова, В. Ліснівська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть — Н. Арбо та Н. Боровкова.

23 лютого

М. Блантер і Б. Александров.

НА НАШОМУ БЕРЕЗІ

Музкомедія на 3 дії

Текст В. Тіпота і В. Квасницького. Переклад Г. Плоткіна.

Постава головного режисера театру І. Радомиського.

Диригент — М. Хайкін.

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков — Л. Уманец, О. Федосов, Г. Охріменко, А. Зуб. Ася Тройніна — К. Великосельська, А. Лундишова. Сіма Вакуленко — Н. Аннікова, З. Мізіненко.

Таня — М. Вербицька, О. Байдак. Федір Григорович Савчук — Д. Волков, К. Пердерніков. Марія Петрівна — А. Алмазова, А. Коваленко. Єльцов — А. Мармур, О. Райданов. Мальцев — засл. арт. УзРСР Д. Пономаренко, К. Райданов. Пономарьов — А. Аркін, І. Білошенко. Бірченко — В. Андреев, С. Грицюк. Костя — Г. Рибалкін. Федорчук — М. Гавриленко. Беліков — С. Бондаренко. Лейтенант — И. Бурменко. Комендант — М. Коваль, О. Ткаченко.

В балеті беруть участь: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

27 лютого

Е. Кальман

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Текст І. Рубінштейна. Переклад М. Талалаєвського.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригенти: засл. арт. УРСР С. Солящанський, М. Хайкін.

Танці в постанові балетмейстера Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта — К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Маріетта — С. Моркова, Н. Попова, Л. Романенко. Раджамі — Д. Волков, Л. Уманець, Г. Охріменко. Наполеон — Д. Пономаренко, засл.

арт. УзРСР; К. Райданов. Луї Філіп —
Микола Іванов, О. Івашутин, нар. арт.
УзРСР; О. Райданов. Паркер — В. Ан-
дреев. Дева — О. Ткаченко. Директор —
Є. Грицюк. Ад'ютант — Г. Рибалкін. Ка-
пельдинер — С. Бондаренко. Пимпринет —
О. Баскаков

Б А Л Е Т:

Танець «Східня казка» виконують—О. Бо-
рисова, В. Балацький, С. Бондаренко.
Л. Кабанець, В. Ліснівська, А. Лашкевич.
Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Піотре-
вич, Б. Хільченко та ансамбль балету.
Веде виставу Н. Арбо.

Артист А. Аркін в ролі Амадея, арт. З. Мізіненко в ролі Латти,
арт. Л. Романенко в ролі Амелії («Летуча миша»).

Фото Й. Куперштейна.

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ.
Видав Харківська філія «Українського театального товариства»

ВЦ 05513. Друкарня «Мистецтво». Харків, Пушкінська, 44. Зам. 178. Тираж 1500

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

М. Римський-Корсаков

КАЗКА про ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. артист РРФСР
та нар. артист БАРСР
П. СЛАВІНСЬКИЙ

Постава засл. артиста УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Художник — Д. ОВЧАРЕНКО

Харківський
державний ордена Леніна
академічний український
драматичний театр
ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Анатолій БАРЯНОВ

Переклад І. Беркуна і С. Ковчанюка

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Постава режисерів
Л. КІНШИНОЇ
та М. ОШЕРОВСЬКОГО

Художнє оформлення С. ЙОФФЕ
Музичне оформлення
М. КАНЕВСЬКОГО

ХАРЬКОВСКИЙ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ К ПОСТАНОВКЕ:

Лопе де Вега

„СОБАКА НА СЕНЕ“

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера А. ГЛАГОЛИНА

Художник — Б. ЧЕРНЫШЕВ

Музыка — А. ШАЦ

Танцы — Л. ГАЙ

Харківський Державний
Український Театр
МУЗИЧНОЇ КОМЕДІЇ

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Музика засл. діяча мистецтв Латв. РСР —
А. ЛЕПІНА

Текст А. Гендельштейна і І. Петрової
Переклад В. Сокола

„Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК“

(Кращий день її життя)

Музкомедія на 3 дії, 4 карт.

Постава М. АВАХА
Диригент — засл. арт. УРСР
С. СОЛЯЩАНСЬКИЙ
Художнє оформлення — С. ЙОФФЕ
Балетмейстер — В. НІКІТІН

Ціна 2 крб.